

Bryssel, 17. kesäkuuta 2016
(OR. en)

10426/16

Toimielinten välinen asia:
2016/0011 (CNS)

FISC 104
ECOFIN 628

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähtettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Päivämäärä:	17. kesäkuuta 2016
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	10039/16 FISC 100 ECOFIN 585
Asia:	Ehdotus neuvoston direktiiviksi sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta – Ecofin-neuvoston tulokset, 17. kesäkuuta 2016

1. Ecofin-neuvosto kävi 17. kesäkuuta 2016 keskustelun päästäkseen poliittiseen yhteisymmärrykseen ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta.
2. Näiden keskustelujen perusteella puheenjohtajavaltio esitti lopullisen kompromissitekstin (sellaisena kuin se on liitteessä I) ja siihen liitetyt lausumat (sellaisina kuin ne ovat liitteessä II).
3. Puheenjohtaja totesi, että lähes kaikki valtuuskunnat olivat valmiita hyväksymään puheenjohtajavaltion kompromissin.
4. Tämän vuoksi puheenjohtajavaltio ilmoitti hiljaisen hyväksynnän menettelystä, joka päättyy maanantaina 20. kesäkuuta 2016 klo 24.00 (keskiyöllä).
5. Jos vastalauseita ei ole esitetty tässä määräajassa (lähettämällä ne osoitteisiin Reijer.Janssen@minbuza.nl, Andreas.Strub@consilium.europa.eu ja secretariat.dgg-fisc@consilium.europa.eu), on päästy poliittiseen yhteisymmärrykseen ja puheenjohtajavaltio toimittaa asian pysyvien edustajien komitean kautta neuvostolle, jotta tämä voi hyväksyä sen virallisesti esityslistansa A-kohtana (lingvistijuristien viimeisteltyä tekstiä).

6. Kun poliittiseen yhteisymmärrykseen on päästy, komissio on valmis antamaan seuraavan lausuman:

"Komissio sitoutuu esittämään ennen vuoden loppua lainsäädäntöehdotuksen, jossa yksittäisille jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus poiketa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä niin, että määritetyn kynnyksarvon ylittäviin kotimaisiin luovutuksiin sovelletaan yleisen käännetyin verovelvollisuuden mekanismia, ja jolla säilytetään sisämarkkinat."

2016/0011 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa
koskevien sääntöjen vahvistamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kansainvälisen verotuksen poliittisissa prioriteeteissa korostetaan nykyisin sen varmistamista, että vero maksetaan siellä, missä voitot ja arvo syntyvät. Sen vuoksi on välttämätöntä palauttaa luottamus verojärjestelmien oikeudenmukaisuuteen ja antaa valtioille mahdollisuus käyttää tosiasiallisesti verotuksellista itsemääräämisoikeuttaan. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö, jäljempänä 'OECD', on tehnyt näistä uusista poliittisista tavoitteista konkreettisia toimentasuosituksia veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen torjumista koskevan aloitteen, jäljempänä 'BEPS-toimintasuunnitelma', yhteydessä. Eurooppa-neuvosto suhtautui tähän työhön myönteisesti 13 ja 14 päivänä maaliskuuta sekä 19 ja 20 päivänä joulukuuta 2013 antamissaan päätelmissä. Komissio on tietoinen oikeudenmukaisemman verotuksen tarpeesta, minkä vuoksi sen 17 päivänä kesäkuuta 2015 annetussa tiedonannossa vahvistetaan Euroopan unionin oikeudenmukaista ja tehokasta yhtiöverojärjestelmää koskeva toimintasuunnitelma³, jäljempänä 'toimintasuunnitelma'.
- (2) Loppuraportit veropohjan rapautumista ja voitonsiirtojen torjumista koskevista OECD:n 15 toimenpiteestä julkistettiin 5 päivänä lokakuuta 2015. Neuvosto pani kyseisen tuloksen tyytyväisenä merkille 8 päivänä joulukuuta 2015 antamissaan päätelmissä. Neuvoston päätelmissä korostettiin, että EU:n tasolla on löydettävä yhteisiä, ja joustavia, OECD:n BEPS-suositusten kanssa sopusoinnussa olevia ratkaisuja. Lisäksi päätelmissä kannatettiin EU:n tasolla hyväksyttävien BEPS-torjuntatoimien tehokasta, nopeaa ja koordinoitua täytäntöönpanoa ja katsottiin, että EU-direktiivien olisi tapauksen mukaan oltava ensisijainen väline OECD:n BEPS-suositusten täytäntöönpanossa EU:n tasolla. Sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta edellyttää vähintäänkin sitä, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön BEPS-toimintasuunnitelman mukaiset sitoumuksensa ja toimivat yleisemmin veron kiertämistä vastaan ja varmistavat oikeudenmukaisen ja tehokkaan verotuksen unionissa riittävän johdonmukaisella ja koordinoitulla tavalla. Markkinoilla, joilla taloudet ovat pitkälle yhdentyneet, on tarve yhteisiin strategisiin lähestymistapoihin ja koordinoituihin toimiin sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi ja BEPS-toimintasuunnitelman myönteisten vaikutusten maksimoimiseksi. Lisäksi vain yhteisillä puitteilla voitaisiin estää markkinoiden pirstoutuminen ja poistaa nykyiset eroavuudet ja markkinoiden vääristymät. Kaikkialla unionissa yhdenmukaiset kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet antaisivat verovelvollisille oikeudellisen varmuuden siitä, että kyseiset toimenpiteet ovat unionin lainsäädännön mukaisia.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan unionin oikeudenmukainen ja tehokas yhtiöverojärjestelmä: viisi keskeistä toiminta-alaa (COM(2015) 302 final, 17. kesäkuuta 2015).

- (3) On tarpeen antaa sääntöjä suojan keskimääräisen tason lujittamiseksi aggressiivista verosuunnittelua vastaan sisämarkkinoilla. Koska sääntöjen olisi sovellettava 28 eri yhtiöverojärjestelmään, sääntöjen olisi oltava vain yleisiä ja täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioille, sillä ne voivat paremmin muokata tiettyjä sääntöjen kohtia omiin yhtiöverojärjestelmiinsä parhaiten soveltuvalla tavalla. Tämä tavoite voitaisiin saavuttaa vahvistamalla kansallisille yhtiöverojärjestelmille veron kiertämisen vastaisen suojan vähimmäistaso kaikkialla unionissa. Näin ollen on tärkeää koordinoida tapoja, joilla jäsenvaltiot panevat täytäntöön veropohjan rapautumista ja voitonsiirtojen torjumista koskeviin 15 toimenpiteeseen perustuvat tuotokset, jotta koko sisämarkkinoilla voitaisiin tehokkaammin torjua veron kiertämistä. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa tietyille aloille suojan yhteinen vähimmäistaso sisämarkkinoilla.
- (4) On tarpeen vahvistaa säännöt, joita sovelletaan jäsenvaltioissa kaikkiin yhtiöverovelvollisiin. Tämän direktiivin soveltamisalaa ei ole suotavaa laajentaa sellaisiin yksiköihin, joihin ei sovelleta yhtiöveroa jossakin jäsenvaltiossa, eli erityisesti läpinäkyviin yksiköihin, koska tällöin direktiiviä olisi sovellettava laajempaan joukkoon kansallisia veroja. Näitä sääntöjä olisi myös sovellettava yhtiöverovelvollisten kiinteisiin toimipaikkoihin, jotka voivat sijaita muissa jäsenvaltioissa. Yhtiöverovelvollisten verotuksellinen kotipaikka voi sijaita jäsenvaltiossa tai yhtiöverovelvollinen voi sijoittautua jäsenvaltioon sen lainsäädännön mukaisesti. Kyseisiä sääntöjä olisi sovellettava myös sellaisten yksiköiden, joiden verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa, kiinteisiin toimipaikkoihin, jos nämä sijaitsevat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.
- (5) On tarpeen vahvistaa säännöt veropohjan rapautumisen torjumiseksi sisämarkkinoilla ja sen estämiseksi, että voittoja siirretään sisämarkkinoiden ulkopuolelle. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen antaa sääntöjä seuraavilla aloilla: korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittaminen, maastapoistumisvero, yleinen väärinkäytöksiä koskeva sääntö, ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt ja säännöt verokohtelun eroavuuksien estämiselle. Kun kyseisten sääntöjen soveltaminen johtaa kaksinkertaiseen verotukseen, verovelvollisten olisi saatava veronhuojennuksia vähentämällä toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa maksamansa verot. Sen vuoksi näillä säännöillä ei pitäisi pelkästään pyrkiä estämään veron kiertämistä, vaan myös välttämään kaksinkertaisen verotuksen kaltaisten muiden esteiden luomista markkinoille.

- (6) Yritysryhmät ovat kokonaisverojensa alentamiseksi yhä enemmän osallistuneet veropohjan rapauttamiseen ja voittojen siirtämiseen liiallisella korolla korotettuna. Tällaisten käytäntöjen estämiseksi on tarpeen vahvistaa korkojen vähennysoikeutta rajoittava sääntö, jolla rajoitetaan verovelvollisten yli menevien vieraan pääoman menojen vähennyskelpoisuutta. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa verovelvollisen verotettavia tuloja ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä 'EBITDA', koskeva vähennyskelpoisuusosuus. Jäsenvaltiot voisivat alentaa tätä osuutta tai asettaa määräaikoja tai rajoittaa sellaisten vähentämättä olevien vieraan pääoman menojen määrää, jotka voidaan siirtää eteenpäin tai taaksepäin korkeamman suojatason varmistamiseksi. Koska tavoitteena on asettaa vähimmäisvaatimuksia, jäsenvaltioiden voisi olla mahdollista ottaa käyttöön vaihtoehtoinen toimenpide, jossa verovelvollisen tulos ennen korkoja ja veroja (EBIT) vahvistetaan siten, että se vastaa EBITDA-vähennyskelpoisuusosuutta. Jäsenvaltiot voisivat tässä direktiivissä säädetyn korkojen vähennysoikeutta rajoittavan säännön lisäksi käyttää myös kohdennettuja sääntöjä ryhmänsisäistä velkarahoitusta vastaan, erityisesti alikapitalisointia koskevia sääntöjä. Verosta vapautettuja tuloja ei saisi vähentää vähennyskelpoisista vieraan pääoman menoista. Tämä johtuu siitä, että ainoastaan verotettavat tulot olisi otettava huomioon määritettäessä, kuinka paljon korkoja voidaan vähentää.
- (7) Kun verovelvollinen on osa ryhmää, joka tekee lakisääteisen konsernitilipäätöksen, koko ryhmän maailmanlaajuinen velkaantuneisuus voidaan ottaa huomioon myönnettäessä verovelvollisille oikeus vähentää suurempia määriä yli meneviä vieraan pääoman menoja. Voi myös olla suotavaa vahvistaa pääomapakoa koskevia sääntöjä, jolloin korkojen vähennysoikeutta rajoittavaa sääntöä ei sovelleta, jos yhtiö voi osoittaa, että sen oman pääoman osuus kokonaisvaroista on suunnilleen yhtä suuri tai suurempi kuin ryhmän vastaava osuus. Korkojen vähennysoikeutta rajoittavaa sääntöä olisi sovellettava verovelvollisten yli meneviin vieraan pääoman menoihin tekemättä eroa sen välillä, onko kustannukset aiheuttanut velka otettu kansallisesti, yli rajojen unionin sisällä vai kolmannesta maasta, tai ovatko kustannukset syntyneet kolmansista osapuolista tai etuyhteydessä olevista yrityksistä johtuen tai ryhmän sisäisesti. Jos ryhmään kuuluu useampi kuin yksi jäsenvaltiossa sijaitseva yksikkö, jäsenvaltio voi ottaa huomioon kaikkien samassa valtiossa sijaitsevien ryhmään kuuluvien yksiköiden kokonaistilanteen ja harkita muun muassa erillistä yksiköitä koskevaa verojärjestelmää, jossa sallittaisiin voittojen tai korkokapasiteetin siirtäminen ryhmään kuuluvien yksiköiden välillä, kun sovelletaan sääntöjä, jotka rajoittavat korkojen vähennyskelpoisuutta.

- (8) Sääntöjen aiheuttaman hallinnollisen ja velvoitetaakan vähentämiseksi niiden verovaikutusta merkittävästi heikentämättä voi olla aiheellista säätää safe harbour -säännöstä, jotta nettokorko olisi aina vähennettävissä määrättyyn määrään saakka, kun tämä johtaa EBITDA-vähennyskelpoisuusosuutta suurempaan vähennykseen. Jäsenvaltiot voisivat alentaa kiinteitä rahamääräisiä kynnysarvoja kotimaisen veropohjansa korkeatasoisemman suojan varmistamiseksi. Koska veropohjan rapauttaminen ja voitonsiirrot toteutetaan periaatteessa maksamalla liiallisia korkoja sellaisten yksiköiden kesken, jotka ovat etuyhteydessä olevia yrityksiä, on verojen kiertämiseen liittyvien riskien rajallisuuden huomioon ottaen asianmukaista ja tarpeellista sallia itsenäisten yksiköiden mahdollinen sulkeminen korkojen vähennysoikeutta rajoittavan säännön soveltamisalan ulkopuolelle. Jotta helpotetaan siirtymistä uuteen korkojen vähennysoikeutta rajoittavaan sääntöön, jäsenvaltiot voisivat säätää sääntöjen jatkamista koskevasta lausekkeesta, joka kattaisi olemassa olevat lainat siltä osin kuin niiden ehtoja ei ole sittemmin muutettu. Kun taas kyse on myöhemmin tehdystä muutoksesta, sääntöjen jatkamista ei sovellettaisi lainamäärän suurentamiseen tai laina-aikaan vaan se rajoitettaisiin koskemaan alkuperäisiä lainaehtoja. Rajoittamatta valtiontukea koskevien sääntöjen soveltamista jäsenvaltiot voisivat jättää pitkäaikaisten julkisten infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi kolmannelta osapuolelta otetuista lainoista aiheutuvat yli menevät vieraan pääoman menot pois laskuista, koska tällaiset rahoitusjärjestelyt aiheuttavat vain vähän tai ei lainkaan veropohjan rapautumisen tai voitonsiirron riskiä. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi asianmukaisesti osoitettava, että julkisten infrastruktuurihankkeiden rahoitusjärjestelyillä on edellä mainittuun kohteluun oikeuttavia erityispiirteitä toisin kuin muilla rahoitusjärjestelyillä, joihin sovelletaan rajoittavaa sääntöä.
- (9) Vaikka on yleisesti hyväksytty, että myös rahoitusalan yrityksiin eli rahoituslaitoksiin ja vakuutusyrityksiin olisi sovellettava koron vähennyskelpoisuuden rajoittamista, samalla ollaan tietoisia siitä, että näillä kahdella alalla on erityisiä piirteitä, jotka edellyttävät räätälöidympää lähestymistapaa. Koska tällä alalla kansainvälisissä foorumeissa ja unionissa käydyissä keskusteluissa ei ole vielä edetty riittävän pitkälle, toistaiseksi ei ole mahdollista antaa rahoitus- ja vakuutusala koskevia erityissääntöjä, joten jäsenvaltiot voisivat näin ollen jättää ne korkojen vähennysoikeutta rajoittavien sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle.

- (10) Maastapoistumisveroilla varmistetaan, että kun verovelvollinen siirtää varoja tai verotuksellisen kotipaikkansa jonkin valtion verotuksellisen lainkäyttöalueen ulkopuolelle, kyseinen valtio verottaa sen alueella mahdollisesti syntyneen pääomavoiton taloudellista arvoa, vaikkei tätä voittoa olisi vielä realisoitu maastapoistumishetkellä. Sen vuoksi on tarpeen eritellä tapaukset, joissa verovelvollisiin sovelletaan maastapoistumisveroa koskevia sääntöjä ja joissa niitä verotetaan realisoimattomista pääomavoitoista, jotka sisältyvät niiden varansiirtoihin. On myös hyödyllistä selventää, että emoyhtiön ja sen tytäryhtiöiden väliset varainsiirrot, käteissiirrot mukaan lukien, eivät kuulu kaavaillun maastapoistumisveron soveltamisalaan. Asianomaisten määrien laskemiseksi on välttämätöntä vahvistaa varainsiirtojen markkina-arvo varojen maastapoistumisen ajankohtana markkinaehtoperiaatetta noudattaen. Jotta varmistettaisiin säännön yhteensopivuus hyvitysmenetelmän kanssa, on suotavaa sallia jäsenvaltioille viittaaminen siihen hetkeen, jolloin oikeus verottaa siirrettyjä varoja menetetään. Verotusoikeus olisi määriteltävä kansallisella tasolla. On myös tarpeen sallia se, että vastaanottava valtio voi kiistää lähtövaltion vahvistaman siirrettyjen varojen arvon, jos se ei vastaa edellä tarkoitettua markkina-arvoa. Jäsenvaltiot voisivat käyttää tähän nykyisiä riitojenratkaisumekanismeja. Unionissa on tarpeen tarkastella maastapoistumisverotuksen soveltamista ja esitettävä unionin lainsäädännön noudattamisen edellytykset. Tällaisissa tilanteissa verovelvollisilla olisi oltava oikeus joko maksaa arvioidun maastapoistumisveron määrä viipymättä tai lykätä sen maksamista maksamalla sen osissa muutamien vuosien kuluessa, jolloin mahdollisesti peritään korkoa ja vaaditaan vakuuden antamista. Jäsenvaltiot voisivat pyytää tätä varten asianomaisia verovelvollisia sisällyttämään tarvittavat tiedot ilmoitukseen. Maastapoistumisveroa ei tulisi kantaa, kun varainsiirto on luonteeltaan tilapäistä ja varojen on määrä palata siirtäjäjäsenvaltiolle, taikka kun siirto tapahtuu vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseksi tai likviditeetin hallinnan vuoksi tai kun kyseessä ovat arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet tai vakuudeksi asetetut omaisuuserät.

- (11) Verojärjestelmissä on yleisiä väärinkäytöksiä koskevia sääntöjä, jäljempänä 'GAAR-säännöt', joiden tarkoituksena on estää sellaisia verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä, jotka eivät vielä kuulu erityisesti kohdennettujen säännösten piiriin. Sen vuoksi GAAR-säännöillä paikataan aukkoja, millä ei pitäisi olla vaikutusta väärinkäytösten estämistä koskevien erityisten sääntöjen sovellettavuuteen. GAAR-sääntöjä olisi sovellettava unionissa järjestelyihin, jotka eivät ole aitoja. Muussa tapauksessa verovelvollisella olisi oltava oikeus valita verotuksen kannalta tehokkain rakenne kaupallisia toimiaan varten. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että GAAR-sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisella tavalla kansallisissa tilanteissa, unionin sisällä ja kolmansien maiden suhteen siten, että sääntöjen soveltamisala ja soveltamisen tulokset ovat samat sekä kansallisissa että rajatylittävissä tilanteissa. Jäsenvaltioita ei pitäisi estää määräämästä seuraamuksia, jos GAAR-säännöt ovat sovellettavissa. Arvioitaessa, olisiko järjestelyä pidettävä epäaitona, jäsenvaltiot voisivat ottaa huomioon kaikki pätevät taloudelliset syyt, rahoitustoiminta mukaan lukien.

- (12) Ulkomaisia väliyhtiöitä koskevilla säännöillä kohdennetaan määräysvallassa olevan kevyesti verotettavan tytäryhtiön tulot sen emoyhtiölle. Näin ollen näitä kohdennettuja tuloja koskeva verovelvollisuus siirtyy emoyhtiölle siinä valtiossa, jossa sen verotuksellinen kotipaikka sijaitsee. Kyseisen valtion poliittisista prioriteeteista riippuen ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt voivat koskea kaikkia kevyesti verotettavan tytäryhtiön tuloja, tiettyjä tulolajeja tai vain keinotekoisesti tytäryhtiölle ohjattuja tuloja. Sen varmistamiseksi, että ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt vastaavat oikeasuhteisesti BEPS-huoliin, on erityisen tärkeää, että jäsenvaltiot, jotka soveltavat ulkomaisia väliyhtiöitä koskevia sääntöjään vain tytäryhtiöille keinotekoisesti ohjattuihin tuloihin, kohdentavat ne tarkasti tilanteisiin, joissa suurin osa päätöksenteosta, jolla ohjataan tuloja määräysvallassa olevalle tytäryhtiölle, toteutetaan verovelvollisen jäsenvaltiossa. Hallinnollisen taakan ja sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kulujen rajoittamiseksi olisi oltava myös hyväksyttävää, että kyseiset jäsenvaltiot vapauttavat sääntöjen noudattamisesta tietyt yksiköt, joiden voitot tai voittomarginaali ovat alhaisia ja joilla on näin ollen pienempi riski verojen kiertämiseen. Vastaavasti on tarpeen ulottaa ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt koskemaan kiinteiden toimipaikkojen voittoja, jos kyseisiä voittoja ei veroteta tai ne on vapautettu verosta verovelvollisen jäsenvaltiossa. Ulkomaisia väliyhtiöitä koskevien sääntöjen mukaan ei kuitenkaan ole tarpeen verottaa niiden kiinteiden toimipaikkojen voittoja, jotka eivät kansallisten sääntöjen mukaan saa verovapautta, koska niitä käsitellään niin kuin ne olisivat ulkomaisia väliyhtiöitä. Korkeatasoisemman suojan takaamiseksi jäsenvaltiot voisivat alentaa valvontakynnystä tai soveltaa korkeampaa kynnysarvoa verrattaessa tosiasiallisesti maksettua yhtiöveroa siihen yhtiöveroon, jota olisi sovellettu verovelvollisen jäsenvaltiossa. Saattaessaan ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltiot voisivat soveltaa riittävän korkeaa suhteellista verokannan kynnysarvoa. On suotavaa tarkastella tilannetta sekä kolmansissa maissa että unionissa. Jotta perusvapauksia kunnioitettaisiin, tulolajeihin olisi yhdistettävä sisältöön perustuva poikkeus, jonka tarkoituksena on rajata sääntöjen vaikutus unionissa tapauksiin, joissa ulkomainen väliyhtiö ei harjoita huomattavaa taloudellista toimintaa. Verohallintojen ja verovelvollisten on tärkeää tehdä yhteistyötä merkityksellisten tosiseikkojen ja olosuhteiden selvittämiseksi, jotta voidaan ratkaista, tuleeko poikkeussääntö sovellettavaksi. Pitäisi olla hyväksyttävää, että saattaessaan ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltiot käyttävät kolmansia maita koskevia valkoisia, harmaita tai mustia luetteloita, jotka on laadittu tiettyjen tässä direktiivissä asetettujen perusteiden perusteella ja voivat sisältää yhtiöverokannan tason, tai käyttää tällä perusteella laadittuja jäsenvaltioiden valkoisia luetteloita.

- (13) Verokohtelun eroavuudet ovat seurausta maksujen (rahoitusvälineiden) tai yksiköiden oikeudellisen luonnehdinnan eroista, jotka tulevat esille kahden lainkäyttöalueen oikeudellisten järjestelmien vuorovaikutuksessa. Tällaiset eroavuudet johtavat usein kaksinkertaiseen vähennykseen (eli vähennys myönnetään molemmissa valtioissa) tai siihen, että tulot vähennetään yhdessä valtiossa, mutta niitä ei lisätä toisen valtion veropohjaan. Hybridijärjestelyihin liittyvän verokohtelun eroavuuksien vaikutusten kumoamiseksi on tarpeen vahvistaa säännöt, joiden perusteella toisen kahdesta lainkäyttöalueesta olisi evättävä tällaiseen tulokseen johtavan maksun vähentäminen. Tässä yhteydessä on hyödyllistä selventää, että verokohtelun eroavuuksiin puuttumiseksi tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden tarkoituksena on torjua eroavan verokohtelun tilanteet, jotka johtuvat rahoitusvälineen tai yksikön oikeudellisen luonnehdinnan eroista, ja että niillä ei ole tarkoitus vaikuttaa jäsenvaltion verojärjestelmän yleisiin piirteisiin. Vaikka jäsenvaltiot ovat yritysverotuksen käytäntösääntöryhmässä sopineet hybridien yksiköiden⁴ ja hybridien kiinteiden toimipaikkojen⁵ verokohtelua koskevista ohjeista unionissa sekä hybridien yksiköiden verokohtelusta suhteissa kolmansiin maihin, on edelleen tarpeen antaa sitovia sääntöjä. On keskeisen tärkeää edelleen käsitellä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden verokohtelun eroavuuksia samoin kuin muitakin verokohtelun eroavuuksia, jotka koskevat muun muassa kiinteitä toimipaikkoja.
- (14) On tarpeen selkeyttää, että tässä direktiivissä säädettyjen veron kiertämisen torjumista koskevien sääntöjen täytäntöönpanon ei tulisi vaikuttaa verovelvollisten velvoitteeseen noudattaa markkinaehtoperiaatetta eikä jäsenvaltioiden oikeuteen oikaista, soveltuvin osin, verosaatavia ylöspäin markkinaehtoperiaatteen mukaisesti.

⁴ Käytännesäännöt (yritysverotus) – selvitys neuvostolle, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁵ Käytännesäännöt (yritysverotus) – selvitys neuvostolle, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

- (15) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁶ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti. EU:n perusoikeuskirjan 8 artiklan sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁷ mukaista oikeutta henkilötietojen suojaan sovelletaan tämän direktiivin puitteissa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn.
- (16) Kun otetaan huomioon, että tämän direktiivin keskeisenä tavoitteena on parantaa koko sisämarkkinoiden kestävyyttä rajojen yli tapahtuvaa veron kiertämistä vastaan, tätä ei voida saavuttaa jäsenvaltioiden yksittäisin toimin. Kansalliset yhtiöverojärjestelmät poikkeavat toisistaan ja jäsenvaltioiden itsenäinen toiminta ainoastaan pahentaisi sisämarkkinoiden pirstoutumista välittömän verotuksen alalla. Se mahdollistaisi näin ollen tehottomuuden ja vääristymien jatkumisen erilaisten kansallisten toimenpiteiden välisessä kanssakäymisessä. Tämä johtaisi koordinoinnin puuttumiseen. Olisikin suositeltavampaa toteuttaa korjaavia toimenpiteitä unionin tasolla sen vuoksi, että suuri osa sisämarkkinoiden tehottomuudesta aiheuttaa pääasiassa rajatylittäviä ongelmia. Sen vuoksi on välttämätöntä löytää koko sisämarkkinoilla toimivia ratkaisuja, ja tämä voidaan saavuttaa parhaiten unionin tasolla. Unioni voi sen vuoksi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä asetetaan sisämarkkinoille suojan vähimmäistaso, minkä vuoksi sillä ainoastaan pyritään vahvistamaan koordinoinnin olennainen vähimmäisaste unionin sisällä direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (17) Komission olisi arvioitava tämän direktiivin täytäntöönpanoa neljän vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja laatii tästä kertomuksen neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle kaikki kyseisen arvioinnin tekemiseksi tarvittavat tiedot,

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin verovelvollisiin, joihin sovelletaan yhtiöveroa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, mukaan lukien sellaisten yksiköiden yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa olevat kiinteät toimipaikat, joiden verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'vieraan pääoman menoilla' kaikkiin velan muotoihin liittyviä korkokuluja ja muita kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjä, korkoa ja rahoituksen hankinnan yhteydessä aiheutuvia kuluja taloudellisesti vastaavia menoja, kuten esimerkiksi voitto-osuuslainoista aiheutuvat maksut, vaihtovelkakirjalainojen ja nollakuponkilainojen kaltaisten välineiden laskennalliset korot, vaihtoehtoisten rahoitusjärjestelyjen (mm. islamilaisen rahoituksen) määrät, rahoitusleasingmaksujen rahoituskustannusten osuus, velkaan kytkeytyvän omaisuuserän tasearvoon sisältyvä pääomitettu korko tai pääomitettujen korkojen kuoletukset, siirtohinnoittelusääntöjen mukaisiin rahoitustuottoihin suhteutetut määrät, soveltuvissa tapauksissa, yksikön vieraaseen pääomaan liittyvistä johdannaisinstrumenteista tai suojausjärjestelyistä johtuvien nimelliskorkojen määrä, tietyt rahoituksen hankkimiseen liittyvistä lainoista ja instrumenteista johtuvat valuuttakurssivoitot tai -tappiot, rahoitusjärjestelyistä aiheutuvat takuumaksut, varojen lainaamiseen liittyvät järjestelykustannukset ja niitä vastaavat kulut;

- 2) 'yli menevillä vieraan pääoman menoilla' määrää, jolla verovelvollisen vähennyskelpoiset vieraan pääoman menot ylittävät verotettavat korkotulot ja muut taloudellisesti vastaavat verotettavat tulot, joita verovelvollinen saa kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- 3) 'tilikaudella' verovuotta, kalenterivuotta tai muuta verotuksellisesti soveltuvaa ajanjaksoa;
- 4) 'etuyhteydessä olevalla yrityksellä'
 - a) yksikköä, jossa verovelvollisella on suoraan tai välillisesti vähintään 25 prosentin osuus äänioikeuksista tai pääomasta, tai jossa verovelvollisella on oikeus saada vähintään 25 prosenttia kyseisen yksikön voitoista;
 - b) luonnollista henkilöä tai yksikköä, jolla on suoraan tai välillisesti vähintään 25 prosentin osuus verovelvollisen äänioikeuksista tai pääomasta, tai jolla on oikeus saada vähintään 25 prosenttia kyseisen verovelvollisen voitoista;

Jos luonnollisella henkilöllä tai yksiköllä on suoraan tai välillisesti vähintään 25 prosentin osuus verovelvollisesta ja yhdestä tai useammasta yksiköstä, kaikki asianomaiset yksiköt, verovelvollinen mukaan lukien, katsotaan myös etuyhteydessä oleviksi yrityksiksi;

Sovellettaessa **9** [...] artiklaa ja kun eroavaisuuteen liittyy hybridi yksikkö, tätä määritelmää muutetaan siten, että 25 prosentin vaatimus korvataan 50 prosentin vaatimuksella.

5) 'rahoitusalan yrityksellä' mitä tahansa seuraavaa yksikköä:

- a) luottolaitos tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁸ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritelty sijoituspalveluyritys tai direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritelty vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (yhteissijoitusyritys) rahastoyhtiö;
- b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY⁹ 13 artiklan 1 alakohdassa määritelty vakuutusyritys;
- c) direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 alakohdassa määritelty jälleenvakuutusyritys;
- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY¹⁰ soveltamisalaan kuuluva ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos, paitsi jos jäsenvaltio päättää mainitun direktiivin 5 artiklan mukaisesti olla soveltamatta mainittua direktiiviä osittain tai kokonaan kyseisiin laitoksiin, tai direktiivin 2003/41/EY 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen edustaja;

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

- e) eläkelaitokset, jotka hallinnoivat eläkejärjestelmiä, joiden katsotaan olevan asetusten (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 piiriin kuuluvia sosiaaliturvajärjestelmiä, sekä oikeushenkilöt, jotka on perustettu tällaisten järjestelmien sijoituksia varten;
- f) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jonka hoidosta vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU¹¹ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritelty vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota valvotaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY¹² 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhteissijoitusyritys;
- h) asetuksen (EU) N:o 648/2012¹³ 2 artiklan 1 kohdassa määritelty keskusvastapuoli;
- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014¹⁴ 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritelty arvopaperikeskus;

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

- 6) 'varainsiirrolla' toimintaa, jossa jäsenvaltio menettää siirrettyjen varojen verotusoikeuden samalla kun varat pysyvät saman verovelvollisen laillisessa tai taloudellisessa omistuksessa;
- 7) 'verotuksellisen kotipaikan siirrolla' toimintaa, jonka johdosta verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka ei ole enää jossakin jäsenvaltiossa vaan se siirtyy toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan;
- 8) 'kiinteän toimipaikan kautta harjoitetun liiketoiminnan siirrolla' toimintaa, jonka johdosta verovelvollisella ei ole enää veronalaista toimintaa jossakin jäsenvaltiossa vaan veronalainen toiminta siirtyy toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan ilman että verotuksellinen kotipaikka siirtyy kyseiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan;
- 9) 'verokohtelun eroavuudella' yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevan verovelvollisen ja toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan etuyhteydessä olevan yrityksen välistä tilannetta tai jäsenvaltiossa olevien osapuolten välistä jäsenneltyä järjestelyä, joissa jokin alla esitetyistä tuloksista johtuu rahoitusvälineen tai yksikön oikeudellisen luonnehdinnan eroista:
- a) samat maksut, menot tai tappiot vähennetään sekä siinä jäsenvaltiossa, josta maksu on peräisin tai jossa menot tai tappiot syntyvät, että toisessa jäsenvaltiossa ('kaksinkertainen vähentäminen'); tai
 - b) maksu vähennetään siinä jäsenvaltiossa, josta maksu on peräisin, lisäämättä samaa maksua vastaavasti toisen jäsenvaltion veropohjaan ('lisäämättä jäävä vähennys').

3 artikla
Suojan vähimmäistaso

Tämä direktiivi ei estä soveltamasta kansallisia tai sopimusperusteisia määräyksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa korkeatasoisempi suoja kotimaisille yhtiöveropohjille.

II LUKU

TOIMENPITEET VERON KIERTÄMISTÄ VASTAAN

4 artikla
Korkojen vähennysoikeutta rajoittava sääntö

1. Yli menevät vieraan pääoman menot ovat vähennyskelpoisia sinä tilikautena, jona ne syntyivät, mutta vähentää saadaan enintään 30 prosenttia verovelvollisen tuloksesta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä 'EBITDA'.

Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat myös kohdella verovelvollisena

- a) yksikköä, jolle on sallittua tai pakollista soveltaa sääntöjä ryhmän puolesta, kansallisessa verolainsäädännössä määritellyn mukaisesti;
- b) yksikköä kansallisen verolainsäädännön mukaisesti määritellyssä ryhmässä, joka ei laadi jäsentensä tuloksista konsernitulosta verotustarkoituksia varten.

Tällaisissa tapauksissa yli menevät vieraan pääoman menot ja EBITDA voidaan laskea ryhmän tasolla, ja ne voivat sisältää kaikkien ryhmän jäsenten tulokset.

2. EBITDA on laskettava lisäämällä yli menevien vieraan pääoman menojen verolla oikaistut määrät sekä poistojen ja kuoletusten verolla oikaistut määrät niihin yksikön tuloihin, joihin sovelletaan yhtiöveroa verovelvollisen jäsenvaltiossa. Verosta vapautettuja tuloja ei sisällytetä verovelvollisen EBITDAan.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, verovelvolliselle voidaan myöntää oikeus
- a) vähentää yli meneviä vieraan pääoman menoja enintään 3 000 000 euroa;
 - b) vähentää yli menevät vieraan pääoman menot kokonaisuudessaan, jos verovelvollinen on itsenäinen yksikkö.

Sovellettaessa 1 kohdan toista alakohtaa, kyseisten 3 000 000 euron katsotaan koskevan koko ryhmää.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa, itsenäisellä yksiköllä tarkoitetaan verovelvollista, joka ei liikekirjanpidon näkökulmasta ole osa konsernia eikä ole etuyhteydessä toiseen yritykseen tai kiinteään toimipaikkaan.

4. Jäsenvaltiot voivat jättää 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle yli menevät vieraan pääoman menot, jotka aiheutuvat
- a) lainoista, jotka on otettu ennen 17 päivää kesäkuuta 2016, mutta ulkopuolelle jättäminen ei ulotu koskemaan näiden lainojen mitään myöhempiä muutoksia;
 - b) lainoista, joilla rahoitetaan pitkän aikavälin julkisia infrastruktuurihankkeita, joissa hankkeen toteuttaja, vieraan pääoman menot, varat ja tulot ovat kaikki Euroopan unionissa.

Sovellettaessa b alakohtaa pitkän aikavälin julkisella infrastruktuurihankkeella tarkoitetaan hanketta, jolla luodaan, kehitetään, käytetään ja/tai ylläpidetään laajamittaista omaisuutta, jonka jäsenvaltio katsoo olevan yleisen edun mukainen.

Kun b alakohtaa sovelletaan, mitään pitkän aikavälin julkisesta infrastruktuurihankkeesta aiheutuvia kuluja ei sisällytetä verovelvollisen EBITDAan ja mitään pois suljetuista yli menevistä vieraan pääoman menoista ei sisällytetä ryhmän yli meneviin vieraan pääoman menoihin, jotka koskevat 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kolmansia osapuolia.

5. Jos verovelvollinen on liikekirjanpidon näkökulmasta osa konsernia, verovelvolliselle voidaan myöntää oikeus joko
- a) vähentää yli menevät vieraan pääoman menot kokonaisuudessaan, jos se voi osoittaa, että sen oman pääoman osuus sen kokonaisvaroista on yhtä suuri tai suurempi kuin ryhmän vastaava osuus, ja seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) verovelvollisen oman pääoman osuuden sen kokonaisvaroista katsotaan olevan yhtä suuri kuin ryhmän vastaava osuus, jos verovelvollisen oman pääoman osuus sen kokonaisvaroista on enintään 2 prosenttiyksikköä sitä alhaisempi; ja
 - ii) kaikki varat ja vieras pääoma arvotetaan käyttäen samaa menetelmää kuin 8 kohdassa tarkoitetuissa konsernitilinpäätöksissä;tai
 - b) vähentää yli meneviä vieraan pääoman menoja yli sen määrän, joiden vähentämiseen sillä olisi 1 kohdan mukaisesti oikeus. Tämä yli menevien vieraan pääoman menojen vähennyskelpoisuudelle asetettu korkeampi raja koskee liikekirjanpidon näkökulmasta konsernia, jonka jäsen verovelvollinen on, ja se lasketaan kahdessa vaiheessa:
 - i) ensiksi ryhmän osuus määritetään jakamalla ryhmän kolmansia osapuolia koskevat yli menevän vieraan pääoman menot ryhmän EBITDAlla; ja
 - ii) toiseksi ryhmän osuus kerrotaan verovelvollisen 2 kohdan mukaisesti lasketulla EBITDAlla.

6. Verovelvollisen jäsenvaltio voi antaa sääntöjä joko:
- a) mahdollisuudesta siirtää ilman aikarajoitusta tuleville tilikausille yli menevät vieraan pääoman menot, joita ei voida vähentää 1–5 kohdan mukaisesti kuluvana tilikautena; tai
 - b) mahdollisuudesta siirtää ilman aikarajoitusta tuleville tilikausille tai enintään kolmen vuoden ajan edeltävälle tilikaudelle yli menevät vieraan pääoman menot, joita ei voida vähentää 1–5 kohdan mukaisesti kuluvana tilikautena; tai
 - c) mahdollisuudesta siirtää ilman aikarajoitusta tuleville tilikausille yli menevät vieraan pääoman menot ja enintään viiden vuoden ajan käyttämättä jäänyt korkokapasiteetti, joita ei voida vähentää 1–5 kohdan mukaisesti kuluvana tilikautena.
7. Jäsenvaltiot voivat jättää rahoitusalan yritykset 1–6 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle myös silloin, kun kyseiset rahoitusalan yritykset ovat liikekirjanpidollisesti osa konsernia.
8. Tätä artiklaa sovellettaessa konserni muodostuu liikekirjanpidon näkökulmasta katsoen yksiköistä, jotka on täysimääräisesti sisällytetty kansainvälisten tilinpäätösstandardien tai jäsenvaltion kansallisen tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti laadittuihin konsernitilinpäätöksiin. Verovelvolliselle voidaan myöntää oikeus käyttää muiden tilinpäätösstandardien mukaisesti laadittuja konsernitilinpäätöksiä.

5 artikla

Maastapoistumisverotus

1. Verovelvollinen on velvollinen maksamaan veron, jonka määrä on varojen maastapoistumishetkellä yhtä suuri kuin varainsiirron markkina-arvon ja sen verotusarvon välinen erotus, missä tahansa seuraavista olosuhteista:

- a) verovelvollinen siirtää varoja päätoimipaikastaan toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaansa, eikä päätoimipaikan jäsenvaltiolla siirron johdosta enää ole oikeutta verottaa siirrettyjä varoja;
- b) verovelvollinen siirtää varoja jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikastaan toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaan päätoimipaikkaansa tai toiseen kiinteään toimipaikkaan, eikä kiinteän toimipaikan jäsenvaltiolla siirron johdosta enää ole oikeutta verottaa siirrettyjä varoja;
- c) verovelvollinen siirtää verotuksellisen kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, lukuun ottamatta niitä varoja, jotka edelleen liittyvät tosiasiallisesti ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan;
- d) verovelvollinen siirtää kiinteässä toimipaikassaan harjoitetun liiketoiminnan jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, eikä kiinteän toimipaikan jäsenvaltiolla siirron johdosta enää ole oikeutta verottaa siirrettyjä varoja.

2. Verovelvolliselle on myönnettävä oikeus lykätä 1 kohdassa tarkoitetun maastapoistumisveron maksamista maksamalla sen osissa viiden vuoden aikana missä tahansa seuraavista olosuhteista:

- a) verovelvollinen siirtää varoja päätoimipaikastaan kiinteään toimipaikkaansa, joka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, joka on Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'ETA-sopimus', osapuoli;
- b) verovelvollinen siirtää varoja jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikastaan päätoimipaikkaansa tai toiseen kiinteään toimipaikkaan, joka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, joka on ETA-sopimuksen osapuoli;

- c) verovelvollinen siirtää verotuksellisen kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, joka on ETA-sopimuksen osapuoli;
- d) verovelvollinen siirtää kiinteässä toimipaikassaan harjoitetun liiketoiminnan toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, joka on ETA-sopimuksen osapuoli.

Tätä kohtaa sovelletaan kolmansiin maihin, jotka ovat ETA-sopimuksen osapuolia, jos ne ovat tehneet sopimuksen verovelvollisen jäsenvaltion tai Euroopan unionin kanssa keskinäisestä avunannosta verosaatavien perinnässä, joka vastaa direktiivissä 2010/24/EU säädettyä keskinäistä apua.

- 3. Jos verovelvollinen lykkää maksamista 2 kohdan mukaisesti, korkoa voidaan veloittaa tapauskohtaisesti verovelvollisen jäsenvaltion tai kiinteän toimipaikan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

Jos verojen maksamatta jäämisen vaara voidaan osoittaa tai tämä vaara on tosiasiallinen, verovelvollisia voidaan vaatia antamaan vakuus edellytyksenä 2 kohdan mukaiselle maksun lykkäämiselle.

Toista alakohtaa ei sovelleta, jos verovelvollisen tai kiinteän toimipaikan jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään mahdollisuudesta periä verovelka toiselta verovelvolliselta, joka on saman ryhmän jäsen ja jonka verotuksellinen kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa.

- 4. Sovellettaessa 2 kohtaa maksun lykkääminen lopetetaan ja verovelka lankeaa maksettavaksi viipymättä seuraavissa tapauksissa:
 - a) siirretyt varat tai verovelvollisen kiinteässä toimipaikassa harjoitettu liiketoiminta myydään tai muuten luovutetaan;
 - b) siirretyt varat siirretään myöhemmin kolmanteen maahan;

- c) verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka tai verovelvollisen kiinteässä toimipaikassa harjoitettu liiketoiminta siirretään myöhemmin kolmanteen maahan;
- d) verovelvollinen tekee konkurssin tai asetetaan likvidaatioon;
- e) verovelvollinen on laiminlyönyt osamaksuja koskevien velvoitteidensa noudattamisen eikä korjaa tilannettaan kohtuullisessa ajassa, joka saa olla enintään 12 kuukautta.

Tämän kohdan b ja c alakohtia ei sovelleta kolmansiin maihin, jotka ovat ETA-sopimuksen osapuolia, jos ne ovat tehneet sopimuksen verovelvollisen jäsenvaltion tai Euroopan unionin kanssa keskinäisestä avunannosta verosaatavien perinnässä, joka vastaa direktiivissä 2010/24/EU säädettyä keskinäistä apua.

- 5. Jos varat, verotuksellinen kotipaikka tai kiinteässä toimipaikassa harjoitettu liiketoiminta siirretään toiseen jäsenvaltioon, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä verovelvollisen jäsenvaltion tai kiinteän toimipaikan jäsenvaltion vahvistama arvo varojen aloitusarvoksi verotustarkoituksissa paitsi, jos se ei vastaa markkina-arvoa.
- 6. Edellä 1–5 kohdassa 'markkina-arvolla' tarkoitetaan määrää, jolla voidaan vaihtaa varat tai täyttää keskinäiset velvoitteet liiketoimeen halukkaiden ostajien ja myyjien, jotka eivät ole etuyhteydessä, välillä suorassa kaupassa.
- 7. Tätä artiklaa ei sovelleta arvopapereiden rahoitukseen liittyviin varainsiirtoihin, vakuudeksi asetettuun omaisuuteen taikka silloin, kun varainsiirto tehdään vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseksi tai likviditeetin hallinnan vuoksi, edellyttäen, että varojen on tarkoitus palata siirtäjäjäsenvaltiolle 12 kuukauden kuluessa.

6 artikla

Yleinen väärinkäytöksiä koskeva sääntö

1. Yhtiöverovelvollisuuden määrän laskemisessa jäsenvaltion on jätettävä huomiotta sellaiset järjestelyt tai järjestelyjen sarjat, joiden päätarkoituksena tai yhtenä keskeisenä tarkoituksena on sovellettavan verolain kohteen tai tarkoituksen vastaisen veroedun saavuttaminen ja jotka eivät ole aitoja kaikki asiaan liittyvät tosiseikat ja olosuhteet huomioon ottaen. Järjestelyyn voi sisältyä useampi kuin yksi vaihe tai osa.
2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa on pidettävä epäaitona siltä osin kuin se ei perustu päteviin liiketaloudellisiin syihin, jotka vastaavat asian todellista taloudellista luonnetta.
3. Kun järjestely tai järjestelyjen sarja jätetään huomioon ottamatta 1 kohdan mukaisesti, verovelvollisuus lasketaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

7 artikla

Ulkomaisia väliyhtiöitä koskeva sääntö

1. Verovelvollisen jäsenvaltion on kohdeltava sellaista yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa, jonka voittoja ei veroteta tai jonka voitot on vapautettu verosta kyseisessä jäsenvaltiossa, ulkomaisena väliyhtiönä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kun kyseessä on yksikkö, verovelvollisella on yksin tai yhdessä siihen etuyhteydessä olevien yritysten kanssa suoraan tai välillisesti yli 50 prosenttia äänioikeuksista tai suoraan tai välillisesti yli 50 prosenttia pääomasta tai sillä on oikeus saada yli 50 prosenttia kyseisen yksikön voitosta; ja

- b) yksikön tai kiinteän toimipaikan voitoistaan maksama tosiasiallinen yhtiövero on alhaisempi kuin sen yhtiöveron, jota yksikköön tai kiinteään toimipaikkaan olisi sovellettu verovelvollisen jäsenvaltiossa sovellettavan yhtiöverojärjestelmän mukaisesti, ja yksikön tai kiinteän toimipaikan voitoistaan tosiasiallisesti maksaman yhtiöveron erotus.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa, ulkomaisen väliyhtiön kiinteää toimipaikkaa, jota ei veroteta tai joka on vapautettu verosta ulkomaisen väliyhtiön lainkäyttöalueella, ei oteta huomioon. Lisäksi yhtiöverolla, jota olisi sovellettu verovelvollisen jäsenvaltiossa, tarkoitetaan yhtiöveroa, joka on laskettu verovelvollisen jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti.

2. Kun yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa kohdellaan ulkomaisena väliyhtiönä 1 kohdan mukaisesti, verovelvollisen jäsenvaltion on sisällytettävä veropohjaan

- a) ne yksikön jakamattomat tulot tai kiinteän toimipaikan tulot, jotka ovat peräisin seuraavista luokista:
- i) korot tai muut rahoitusvaroista saatavat tulot;
 - ii) rojaltit tai muut henkisestä omaisuudesta saatavat tulot;
 - iii) osingot ja osakkeiden luovutuksesta saatavat tulot;
 - iv) rahoitusliisauksesta saatavat tulot;
 - v) vakuutuksista, pankkitoiminnasta tai muusta rahoitustoiminnasta saatavat tulot;
 - vi) tulot laskutusyrityksiltä, jotka saavat myynti- ja palvelutuloja tavaroista ja palveluista, jotka on hankittu etuyhteydessä olevilta yrityksiltä tai myyty niille ja joilla ei ole taloudellista lisäarvoa tai joiden taloudellinen lisäarvo on vähäinen;

Edellä olevaa a alakohtaa ei sovelleta, jos asiaan liittyvistä tosiseikoista ja olosuhteista käy ilmi, että ulkomainen väliyhtiö harjoittaa huomattavaa taloudellista toimintaa, jolla on tukenaan henkilöstöä, laitteita, varoja ja tiloja.

Jos ulkomaisen väliyhtiön kotipaikka on tai jos se sijaitsee sellaisessa kolmannessa maassa, joka ei ole ETA-sopimuksen osapuoli, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta a alakohdan toista alakohtaa;

tai

- b) ne yksikön tai kiinteän toimipaikan jakamattomat tulot, jotka ovat peräisin epäaidoista järjestelyistä, joiden käyttöön ottamisen keskeisenä tarkoituksena on veroetuuden saaminen.

Tämän kohdan b alakohtaa sovellettaessa järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa pidetään epäaitona, kun yksikkö tai kiinteä toimipaikka ei omistaisi niitä varoja tai ei olisi ottanut niitä riskejä, joista se saa tulonsa kokonaisuudessaan tai osittain, jollei yksikkö olisi sellaisen yrityksen määräysvallassa, jossa suoritetaan merkittävät henkilötehtävät, jotka ovat merkittäviä kyseisten varojen ja riskien kannalta ja jotka ovat välttämättömiä väliyhteisön tulojen saamiselle.

3. Jos jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti verovelvollisen veropohja lasketaan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi päättää olla kohtelematta yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa ulkomaisena väliyhtiönä 1 kohdan mukaisesti, jos enintään kolmannes yksikölle tai kiinteälle toimipaikalle kertyvistä tuloista kuuluu johonkin 2 kohdan a alakohdan mukaisista luokista.

Jos jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti verovelvollisen veropohja lasketaan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi päättää olla kohtelematta rahoitusalan yrityksiä ulkomaisina väliyhtiöinä, jos enintään kolmannes yksikölle 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista luokista kertyvistä tuloista on peräisin liiketapahtumista verovelvollisen tai siihen etuyhteydessä olevien yritysten kanssa.

4. Jäsenvaltiot voivat jättää 2 kohdan b alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle yksikön tai kiinteän toimipaikan, jonka
- a) kirjanpidollinen voitto on enintään 750 000 euroa ja muut tuotot enintään 75 000 euroa; tai
 - b) jonka kirjanpidollinen voitto on enintään 10 prosenttia sen toimintakustannuksista tilikaudella.

Edellä b alakohtaa sovellettaessa toimintakustannukset eivät saa sisältää niiden tavaroiden kustannuksia, jotka on myyty sen maan ulkopuolelle, jossa on yksikön verotuksellinen kotipaikka tai jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee, eivätkä maksuja etuyhteydessä oleville yrityksille.

8 artikla

Ulkomaisten väliyhtiöiden tulojen laskeminen

1. Sovellettaessa 7 artiklan 2 kohdan a alakohtaa verovelvollisen veropohjaan sisällytettävät tulot lasketaan sen jäsenvaltion yhtiöverolainsäädännön mukaisesti, jossa verovelvollisella on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee. Yksikön tai kiinteän toimipaikan tappioita ei sisällytetä veropohjaan, mutta ne voidaan siirtää eteenpäin kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja ottaa huomioon seuraavina tilikausina.
2. Sovellettaessa 7 artiklan 2 kohdan b alakohtaa verovelvollisen veropohjaan saadaan sisällyttää tuloista enintään määrät, jotka on saatu niistä varoista ja riskeistä, jotka liittyvät määräysvaltaa käyttävässä yhtiössä suoritettuihin merkittäviin henkilötehtäviin. Ulkomaisen väliyhtiön tulojen kohdentaminen lasketaan markkinaehtoperiaatetta noudattaen.

3. Veropohjaan sisällytettävät tulot lasketaan suhteessa verovelvollisen osuuteen yksiköstä 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn mukaisesti.
4. Tulot on sisällytettävä sinä verovelvollisen tilikautena, jona yksikön verovuosi päättyy.
5. Kun yksikkö jakaa voittoja verovelvolliselle ja kun kyseiset jaetut voitot sisällytetään verovelvollisen verotettavaan tuloon, 7 artiklan nojalla veropohjaan aiemmin sisällytettyjen tulojen määrä vähennetään veropohjasta, kun voitonjaosta maksettavaksi tuleva vero lasketaan, jotta vältetään kaksinkertainen verotus.
6. Kun verovelvollinen luopuu osakkuudestaan yksikössä tai kiinteän toimipaikan harjoittamasta liiketoiminnasta ja luovutuksesta saatavan tuoton osa on aiemmin sisällytetty veropohjaan 7 artiklan nojalla, kyseinen määrä vähennetään veropohjasta, kun kyseisistä tuloista maksettava vero lasketaan, jotta vältetään kaksinkertainen verotus.
7. Verovelvollisen jäsenvaltion on sallittava yksikön tai kiinteän toimipaikan maksaman veron vähentäminen siinä valtiossa maksettaviksi tulevista veroista, jossa verovelvollisen verotuksellisen kotipaikka on tai jossa se sijaitsee. Vähennys on laskettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9 artikla

Verokohtelun eroavuudet

1. Jos verokohtelun eroavuudet johtavat kaksinkertaiseen vähennykseen, vähennys on annettava ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, josta maksu on peräisin.
2. Jos verokohtelun eroavuudet johtavat siihen, että vähennys jää lisäämättä, maksajan jäsenvaltion on kiellettävä tällaisen maksun vähentäminen.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja erityisesti 4 artiklan vaikutusta neljän vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta ja laatii tästä kertomuksen neuvostolle.
Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.
2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanon arvioimiseksi tarvittavat tiedot.
3. Jäljempänä 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää heinäkuuta 2017 kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa niiden kansallisten kohdennettujen sääntöjen tehokkuutta, joilla ehkäistään veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoon liittyviä riskejä.

11 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2019.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
3. Kun tässä direktiivissä mainitaan euromääräisiä (EUR) rahamääriä, jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, voivat laskea vastaavan arvon kansallisessa rahayksikössään tämän direktiivin hyväksymispäivänä.
4. Poiketen siitä, mitä 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, Viro voi niin kauan kuin se ei verota jakamattomia voittoja, harkita varainsiirtoa rahallisessa tai ei-rahallisessa muodossa, käteissiirrot mukaan lukien, Virossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta päätoimipaikkaan tai toiseen kiinteään toimipaikkaan, joka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, joka on ETA-sopimuksen osapuoli, voitonjakona ja kantaa tuloveroa myöntämättä veronmaksajille oikeutta lykätä kyseisen veron maksamista.
5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 5 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

6. Poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot, joilla on tämän direktiivin voimaantulopäivänä veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoon liittyvien riskien ehkäisemistä varten kansallisia kohdennettuja sääntöjä, jotka ovat yhtä tehokkaita kuin tässä direktiivissä säädetty korkojen vähennysoikeuden rajoittamista koskeva sääntö, voivat soveltaa näitä kohdennettuja sääntöjä sen ensimmäisen kokonaisen verovuoden loppuun, joka seuraa BEPS-toimenpiteeseen 4 liittyviä vähimmäisvaatimuksia koskevan OECD:n jäsenten välisen sopimuksen julkaisemista virallisella verkkosivustolla, kuitenkin enintään 1 päivään tammikuuta 2024 saakka.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

(Ehdotus) neuvoston lausumaksi verokohtelun eroavuuksista**sisällytettäväksi neuvoston pöytäkirjaan**

"Neuvosto pyytää komissiota esittämään vuoden 2016 lokakuuhun mennessä ehdotuksen kolmansiin maihin liittyvistä verokohtelun eroavuuksista ja säännöistä, jotka ovat johdonmukaisia BEPS-toimenpidettä 2 koskevassa OECD:n raportissa suositeltujen sääntöjen kanssa ja vähintään yhtä tehokkaita kuin ne, jotta ehdotuksesta voitaisiin päästä yhteisymmärrykseen vuoden 2016 loppuun mennessä."

(Ehdotus) neuvoston ja komission lausumaksi**tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisesta kansainvälisellä tasolla****sisällytettäväksi neuvoston pöytäkirjaan**

"Direktiivin tavoitteena on varmistaa OECD:n antamien veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) koskevien suositusten koordinoitu ja yhdenmukainen täytäntöönpano EU:n tasolla, mikä parantaisi sisämarkkinoiden toimintaa tuomalla käyttöön yhdenmukaistetut vähimmäisvaatimukset. EU kuitenkin menee OECD:n lähestymistapaa pidemmälle, koska se panee OECD:n suositukset täytäntöön oikeudellisesti sitovalla välineellä. Jotta vältetään tahattomat seuraukset ja varmistetaan, että EU ei joudu epäedulliseen kilpailuasemaan suhteessa sen kauppakumppaneihin, jäsenvaltiot ja komissio seuraavat tiiviisti BEPS-suositusten maailmanlaajuisia täytäntöönpanoa. Jäsenvaltioiden ja komission olisi tehtävä aktiivisesti yhteistyötä OECD:n kanssa BEPS-suositusten nopean, tehokkaan ja kattavan täytäntöönpanon edistämiseksi, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset kansainvälisesti."